

Nucli antic de Dosrius

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Dosrius
Emplaçament Al bell mig del nucli urbà de Dosrius
Alçada: 145m

Coordenades:

Latitud: 41.59416
Longitud: 2.40687
UTM Est (X): 450567
UTM Nord (Y): 4604888

Classificació

Número de fitxa 08075-163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Can Dama](#)

[La Rectoria Vella](#)

[Can Net](#)

[Cal Mosso](#)

[Cal Raio](#)

[Ca la Bonamossa](#)

[Ca la Marina de can Gabarra](#)

[Ca la Guinardona](#)

[Ca l'Hilari](#)

[Can Llarg](#)

[Ca la Bomba](#)

[Ca l'Aiandro](#)

[Ajuntament Vell](#)

[Biblioteca Vella](#)

[Sant Iscle i Santa Victòria](#)

[Cal Ferrer](#)

[Ca la Marina de Can Pau d'en Mateu](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Data de registre de la dj., 14/12/2017 - 01:00

fitxa:

Descripció

Conjunt arquitectònic i urbanístic de perímetre irregular que conforma el casc antic de Dosrius. Està situat al bell mig del nucli urbà, entre les zones residencials de can Vallmajor (al nord-oest) i la Bomba (a llevant), l'aiguabarreig de les rieres de Rials i la de Dosrius (a migdia) i els primers contraforts del turó del Castell (a tramuntana). La banda de ponent del nucli està definida pel pas de la carretera B-510 d'Argentona a Llinars del Vallès, mentre que la de llevant es caracteritza per la carretera B-5101 de Dosrius a Canyamars. El nucli es va desenvolupar entorn de l'església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria, situada al centre d'una petita elevació que la transforma en una fita dins del territori. Es caracteritza per un seguit de carrers i places de perfil estret, l'epicentre del quals és la plaça de la República. Les edificacions són en general entremetgeres, de planta rectangular i distribuïdes en planta baixa i una o dues plantes pis. La majoria es cobreixen amb cobertes de teula àrab d'una i dues vessants. Presenten trets significatius com obertures emmarcades en pedra i decoracions destacables.

Història

La primera referència documental del topònim Dosrius apareix en el Cartulari de Sant Cugat l'any 963. Tot i això, les primeres dades de població del municipi de Dosrius són de mitjans del segle XIV. Així doncs, en el fogatge de l'any 1358 hi consten 39 focs per a Dosrius i Canyamars. Posteriorment, en el fogatge dels anys 1365-70 hi ha 53 focs i en el de l'any 1378, 47 focs. A finals del segle XV, en el fogatge de l'any 1497, es comptabilitzen 30 focs per Dosrius i Canyamars. El castell de Dosrius està documentat entre els segles XI-XII i l'església parroquial apareix mencionada a la documentació a principis del segle XIV, tot i que és molt probable que hi hagués un edifici anterior. Pel que fa a les masies, que en aquell moment eren disperses, també es documenten a partir dels segles XIV-XV. Durant el segle XVI, l'església és ampliada i renovada (any 1526) i hi ha constància documental de la formació d'un nucli de cases al voltant del temple (sagrera), entre els segles XVI i XVII. D'aquesta manera, el primer casc antic de Dosrius estava constituït per la sagrera conformada per la plaça de l'Església, carrer de Sant Antoni, carrer de Sant Iscle i Santa Victòria, carrer de Sant Isidre, plaça d'Espanya (actual plaça de la República) i el Carreró. Pel que fa al segle XVIII, l'antic carrer de Baix es transforma en el carrer de Pau Casals (primer eixample) i es crea el veïnat de Maspí. Entre els segles XIX i XX s'incorporen el carrer de Mossèn Jacint Verdaguer (eixample dels estiuejants), la Glorieta de Catalunya (actual plaça de Catalunya), el carrer del Marquès de Castell Dosrius (tot i que ja estava definit per les construccions de la plaça de la República i la masia de can Gabarra), carrer d'en Lluís Moret, carrer de Rials i carrer de Sant Llop.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.01/246; p. 22-41. RAMIS NIETO, Josep. "El poble de Dosrius abans de la dècada de les estadístiques". A Dosrius. Una visita al passat. 4-11 de juny de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 6.

